

Global Maximum

روش Shubert-Piyavskii که اغلب روش دندان ارهای نامیده می شود، راهی برای یافتن ماکسیمم سراسری در یک بازه شناخته شده است. البته واضح است که با ضرب (-) در تابع f(x) می توان به مینیمم نیز دست یافت.

برای استفاده از این متود، تابع موردنظر باید دارای خاصیت ییوستگی لیپشتیز باشد و عواملی مانند وجود اکسترمم های محلی و تکمدی نبودن مشکلی ایجاد نمی کنند.

ابزار لازم:

- 1. تابع
- 2. بازهی جستجو
 - ₃. مقدار m

الگوريتم:

ابتدا نقطه وسط بازه را پیدا میکنیم. نقاط ابتدا، وسط و انتهای بازه را به ترتیب با a, c, b نشان میدهیم. سپس چهارخط زیر را پیدا میکنیم:

۱. خط گذرنده از نقطه ابتدای بازه با شیب m

۲. خط گذرنده از نقطه وسط بازه با شیب m-

۳. خط گذرنده از نقطه وسط بازه با شیب m

۴. خط گذرنده از نقطه انتهای بازه با شیب m-

نکته: در این الگوریتم بهترین m برابر با ماکسیمم شیب در بازه جستجو است، اما چون اینکار پر هزینه است، از یک مقدار تصادفی استفاده می کنیم.

مقدار x را در نقطه برخورد دو خط اول و دو خط دوم پیدا میکنیم. بدیهی است که دو نقطه در بازه [a,c] و [c,b] خواهد بود.

ماکسیمم دو نقطه را پیدا کرده، و مقدار x آن را در تابع اصلی پیدا می کنیم. نقطه بدست آمده تا اینجای کار، بهترین تقریب برای ماکسیمم سراسری است.

فرض می کنیم نقطه پیدا شده بین a و c باشد. از این نقطه، دو خط با شیب های m و m- رسم می کنیم. خط با شیب m

با خط $\binom{4}{1}$ ، و خط با شیب m- با خط $\binom{7}{1}$ برخورد خواهند داشت. این نقاط برخورد، نقاط کاندید برای تکرار الگوریتم و یافتن مقدار ماکسیمم سراسری خواهند بود.

دوباره از بین سه نقطه ماکسیمم می گیریم و و روی تابع اصلی تصویر می کنیم و دو نقطه کاندید جدید بوجود می آوریم. این عملیات با تکرار دلخواه انجام می شود تا به تقریب بهتری برای مقدار ماکسیمم سراسری برسیم.

معمولا یک مقدار آستانه انتخاب می شود و هرگاه اختلاف دو نقطه پیدا شده کمتر از آستانه باشد، الگوریتم متوقف می شود.

توضيحات كلى برنامه:

برنامه از چهار بخش کلی تشکیل شده است.

بخش اول: دریافت تابع ورودی، بازه، مقدار m و تعداد تکرار. بخش دوم: ساخت کلاس بازه و نقطه.

بخش سوم: تابع های کمکی برای پیدا کردن بلندترین نقطه در بازههای موجود،تقسیم یک بازه به دو بازه با دو نقطه کاندید جدید، پیدا کردن عرض از مبدا خط های رسم شده و رسم هر بازه.

بخش چهارم: ساخت دو نقطه كانديد ابتدايي و الگوريتم

توضيحات جزئي برنامه:

توابع و متغيرها

. تابع هدف (Objective function):

در اینجا، تابعی به نام f تعریف شده است که تابع هدف
ما را نشان میدهد. شما میتوانید این تابع را براساس نیاز
خود تغییر دهید. در این مثال، از یک تابع چندجملهای
درجهٔ پنجم استفاده شده است.

. متغیرها:

- » x0 و x1: حدود اولیهٔ بازهٔ جستجو برای بهینهسازی.
- ه first و last: حداقل و حداكثر مقادير براى محور x در نمودار.
 - m: شیب خطوطی که برای تقسیم بازه ها استفاده
 می شود.
 - o iterations: تعداد تكرارهاى الگوريتم.
 - » xs: آرایهای از مقادیر x برای تولید نمودار.

كلاسها و توابع

. كلاسها:

ایک کلاس برای نمایش بازهها استفاده
 استفاده

می شود. هر بازه شامل سه نقطهٔ ابتدایی، میانی و انتهایی است، همچنین شامل مقدار y نقطه کاندید در بازه است.

Point: یک کلاس برای نمایش نقاط استفاده می شود.
 هر نقطه دارای مختصات x و y است.

. توابع:

- findHighestPoint: تابعی برای یافتن بازهای با بیشترین مقدار نقطه کاندید در لیست بازهها استفاده می شود.
 - splitIntervals: تابعی که برای تقسیم یک بازه با بیشترین مقدار y نقطه کاندید به دو بازهٔ کوچکتر و ساخت دو نقطه کاندید دیگر استفاده می شود.
- Intercepts: تابعی برای یافتن عرض از مبدا خطوط
 صاف.
- plotIntervals: تابعی برای رسم نمودار تابع و بازههای موجود.

نحوه به کارگیری

تنظيمات اوليه:

مقادیر اولیه برای بازهٔ جستجو (x0 و x1)، تعداد
 تکرارها (iterations) و سایر پارامترها را تنظیم کنید.

تولید بازههای اولیه:

با استفاده از بازهٔ اولیه (initial_interval)، دو بازهٔ اولیه برای جستجو تولید شده و به لیست بازهها (intervals) اضافه می شوند.

اجراى الگوريتم:

با تکرار انجام دادن الگوریتم برای تعداد تعیین شده تکرارها، بازهٔ با بیشترین مقدار تابع انتخاب شده، تقسیم می شود و دو بازهٔ جدید به لیست اضافه می شود.

نمایش نتایج:

پس از پایان اجرای الگوریتم، نمودار نهایی با تمام
 بازههای تولید شده نمایش داده می شود، و نقطهٔ با
 بیشترین مقدار تابع روی نمودار مشخص می شود.

نکته: برای ویرایش قاب نمایش داده شده در انتهای برنامه می توانید مقدار دلخواهی به plt.ylim و plt.ylim بدهید.